

TILSYN PÅ UHRE FRISKOLE 30.05.2006

På forhånd havde jeg set hen til det sidste tilsyn på Friskolen i år, og jeg blev ikke skuffet. Nu er vi jo så langt henne på skoleåret, at jeg virkelig havde mulighed for at bedømme, om de nåede de mål, man havde sat sig i de forskellige fag og klassetrin. Bedømmelsen er naturligvis ikke total, men man får dog en fornemmelse af, hvordan det er gået.

Da jeg kørte hjem, kom jeg til at tænke på den hetz Folkeskolen og lærerne her i landet har været udsat for i snart mange år. Det startede, før de tåbelige Pisaundersøgelser; men de gav vind i sejlene. Politikere, medierne, de såkaldte eksperter kastede sig over de stakkels lærere og fandt dem nærmest uduelige. Det har ikke altid været lige sjovt at bøvlle med folks børn ovenpå sådan en svada, for det kan jo være svært nok i forvejen.

En tilsynsdag på Uhre Friskole dementerer fuldstændig disse påstande om lærernes uduelighed. Lærerne gør et godt stykke arbejde ofte under vanskelige vilkår, fordi børn nu om dage er mere levende og udisciplinerede end før i tiden. Det er lærerne, der skal skaffe sig ørenlyd og få ungerne til at opføre sig ordentligt og hensynsfuldt, for de har ofte ikke for meget med hjemmefra af den slags. Jeg skønner, at lærerne løser deres vanskelige opgave ganske udmærket.

Efter morgensangen, hvor en af drengene fra 7. for øvrigt kom hen og gav mig hånden og bød mig velkommen (det varmede naturligvis), var jeg til fortælletime i 3. – 4. klasse. Det er virkelig en sæk lopper; men Liselotte fik stille og roligt styr på dem. Et af hendes ”trick” var at tale ganske sagte, så børnene var nødt til at dæmpe sig for at høre, hvad der blev fortalt. Timen handlede om de nordiske lande; og læreren havde en forundringspose med. Op af den fiskede hun ting og sager fra de forskellige lande, og de gav anledning til samtale om både det ene og det andet. Det blev til en hel lille udstilling på katederet. Der skete mange andre ting i den time, og det var heller ikke kedeligt. Lopperne fik lært noget. Og de kunne ikke så lidt i forvejen.

Nu kom turen så til dansk i 1. klasse med Jannie. Der havde jeg været for et par måneder siden, så det var interessant at se, hvad der var sket. De var blevet endnu dygtigere; det drejer sig ikke bare om at læse og skrive, men også om arbejdsdisciplin, orden, arbejdsro og kreativitet. Og en ting til som man ikke skulle tro, sådan nogle små unger kunne klare: De kunne evaluere sig selv. Hvor meget og hvad har jeg lært? Hvilke bøger har jeg læst? Denne dag handlede det om at skrive diktat og om at skille ord og finde selvlyde i ordene i en avis. Det var ikke altid lige let; men de gjorde, hvad de kunne. De virkede som englebørn, men da læreren forlod klassen et øjeblik, viste det sig, at de både kunne larme og skubbe. Det var en hel lettelse at konstatere. Til sidst var der naturligvis oprydning inden frikvarteret.

Derefter fulgtes jeg med Jannie op i 6. klasse for at overvære engelskundervisningen. Det var en speciel periode, idet eleverne i grupper var ved at indøve nogle små skuespil på engelsk. Det var morsomt at gå rundt og lytte til. Ingen tvivl om, at det giver en god øvelse i at tale engelsk; og de fleste havde en ganske udmærket udta-

le. En enkelt gruppe gav den hele armen, som om de stod på Det kongelige Teaters scene. Det var skægt.

Nu gjaldt det så 7. klasse med matematik. Det var Grethes afdeling. Jeg kendte godt klassen fra sidste gang og havde oplevet, at de var lidt svære at trække op til at lave noget. Her var det oven i købet dagen derpå efter Blå Mandag. Men jeg skal love for, at de kunne arbejde. Det startede med god stemning, hvor en ville bestikke mig til at lade papir og blyant blive i tasken, så jeg ikke kunne tage notater. Og så gik de i gang med matematikprøve. Der var musestille, og de slæbte og puklede, så det var en fornøjelse. Det er jo tæt på afslutningen og godt for eleverne at få prøvet sig selv af. Resultatet af prøven kender jeg af gode grunde ikke, men forældrene kan jo selv spørge deres børn.

Sidste punkt på dagens program var dansk i 5. klasse ligeledes med Grethe. Dem kendte jeg også i forvejen. Og jeg var spændt på, hvordan de var med deres ”normale” lærer. (Undskyld det skulle måske ikke have været i gåseøjne!) Det blev en rigtig rigtig god afslutning på dagen. De skulle ordne deres porteføljer inden aftenens forældresamtaler. Så der var travlhed. Det hele summede af frodig arbejdsglæde. En portefølje er her en mappe, som har fulgte hver enkelt elev gennem flere år som en slags dokumentation af, hvad de har lært. Mappen indeholder rapporter, familie billeder, projekter, diktater, målsætninger, evalueringer, boglister, boganmeldelser og et bånd, hvorpå eleven har læst et lille stykke ind fra 3. kl. og fremefter, så man altså selv kan høre, hvordan man læste engang, og hvilke fremskridt man har gjort. Det er en virkelig god idé, som eleverne kan lære en hel masse af, som de kan bruge senere i livet.

Jo, der er megen god undervisning i den danske skole og ikke mindst på Uhre Friskole. Nu holder den tilsynsførende pause frem til næste skoleår. På gensyn!

Arne Ørtved